

Συμβολή στον Ἀντι-εκτρωσιακό Ἀγώνα

ΠΑΝΑΓΙΑ
Η
ΒΡΕΦΟ
ΦΙΛΟΥΣΑ
Η ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ
ΚΑΙ ΒΟΗΘΟΣ
ΤΩΝ ΣΤΕΚΧΩΝ
(ΕΥΧΑΙΡΕΣ)

■ 8η Μαΐου: «Παγκόσμια Ἡμέρα Θαλασσαιμίας (Μεσογειακῆς Ἀναιμίας)»

Ἡ Ἐκτροφή γιὰ λόγους... «ὑγείας»!*

Ἡ ἀπειλή εὐγονικῆ

Τὸ κατωτέρω περιστατικό, πού μᾶς γνωστοποίησε μία φίλη-ἀναγνώστρια τοῦ Περιοδικοῦ μας, ἀναφέρεται σὲ ἔκτρωση, τὴν ὁποία ἀποφάσισε ἓνα φιλικό της ζευγάρι, λόγω «ὑγείας» τοῦ ἐμβρύου.

Περιγράφει τὶς καταστροφικὲς συνέπειες τῆς ἔκτρωσης στὴν προσωπικὴ καὶ τὴν οἰκογενειακὴ τους ζωὴ.

Ἡ ἔκτρωση ἔχει τρομακτικὲς ἐπιπτώσεις καὶ ἐπιφέρει τὸν πνευματικὸ θάνατο, ἐὰν δὲν ὑπάρξει ἡ λυτρωτικὴ μετάνοια¹.

* * *

«Γειά σας. Ὁ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ ἔχουμε καὶ οἱ δυὸ τὸ στίγμα τῆς Μεσογειακῆς Ἀναιμίας. Πρὶν ἀπὸ 4 μῆνες ἔμεινα ἔγκυος καὶ ἀμέσως κάναμε λήψη χοριακῶν λαχνῶν (τροφροβλάστη). Ἀναγκαστήκαμε νὰ κάνουμε διακοπὴ κύησης τὴν 13ῃ ἐβδομάδα. Ἔχω μεγάλη στεναχώρια καὶ ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον. Ὑπάρχει περίπτωση καὶ ἡ ἐπόμενὴ ἔγκυμοσύνη μου νὰ ἔχει πρόβλημα;».

■ Τὸ δραματικὸ αὐτὸ μήνυμα φέρνει στὴν μνήμη μου ἐκείνη τὴν εἰκοσάχρονη λεπτὴ γυναῖκα, πού ἔχοντας ἀποκτήσει ἓνα ὑγιὲς πρῶτο παιδί, ἔμεινε ἔγκυος στὸ δεύτερο.

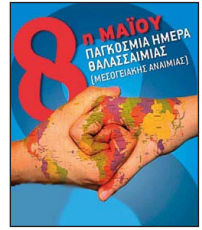
(*) Περιοδ. «Ἑλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οἰκογένεια», ἀριθμ. τεύχους 153/Ἰανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 2017, σελ. 17-19. Τῆς Ἑλισάβετ Κουλούρη.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Βλ. ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ, γιὰ τὸ σοβαρὸ αὐτὸ θέμα, στὸ Περιοδ. «Ἑλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οἰκογένεια», ἀριθμ. τεύχους 149/2016, σελ. 3-11 — (<http://pefip.gr/wp-content/uploads/2016/04/WEB-ΣΕΛΙΔΕΣ-149.pdf>).

‘Ο σύζυγός της και αυτή είχαν τὸ στίγμα τῆς «Μεσογειακῆς Ἀναιμίας».

Οἱ πρώτες ἐξετάσεις δὲν εἶχαν δείξει κάτι ἀνησυχητικό. Γιὰ κάθε περίπτωση ὁμως, ὁ γιατρὸς τῆς πρότεινε νὰ γίνει ἀμνιοπαρακέντηση ἀργότερα στὸ «δεύτερο τρίμηνο τῆς ἐγκυμοσύνης»!

Και ὄντως ἡ ἐξέταση ἐγινε ὅταν τὸ ἔμβρυο ἦταν πεντέμισυ μηνῶν. Ἡ διάγνωση ἦταν θετική γιὰ μεσογειακὴ ἀναιμία μὲ μία πιθανότητα ἄνω τοῦ πενήντα τοῖς ἑκατό.

‘Ο γιατρός, ἐπιμένοντας μὲ μεγάλη θέρμη καὶ μονοδρομώντας τὴν σκέψη τῆς νεαρῆς μητέρας, τῆς ὄρισε ἀμέσως ραντεβού γιὰ νὰ ὑποβληθεῖ σὲ ἄμβλωση².

Ἡ νεαρή κοπέλα ἦταν καταρακωμένη καὶ δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ ἀντισταθεῖ. Ἡ οἰκογένεια διχάστηκε. Οἱ μισοὶ πρότειναν νὰ γεννηθεῖ τὸ παιδί καὶ νὰ τὸ ἀναλάβουν ἐκεῖνοι, οἱ ἄλλοι μισοὶ δὲν πῆραν θέση. ‘Ο πατέρας τοῦ παιδιοῦ ἦταν χαρακτήρας ἀδύναμος. Εἶχε μία χαλαρὴ πίστη στὸν Θεό. Ἡ μητέρα δὲν εἶχε πνευματικὴ παιδεία, πίστευε μόνο στὴν ἐπιστήμη. Τὸ πρωῖ μῆς Πέμπτης βρέθηκαν στὸ κανονισμένο ραντεβού, ὅπου ἔζησαν μιὰ φρικτὴ ἐμπειρία μέσα στὸ ἀποστειρωμένο περιβάλλον τοῦ «χειρουργείου».

Τὴν ἄλλη μέρα, καθὼς ἐφευγαν ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο, κάλεσαν

2. Προσέξτε μὲ τι τίτλο ἔχουν «σταματήσει σχεδὸν» τὴν γέννηση παιδιῶν μὲ Μεσογειακὴ Ἀναιμία στὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἑλλάδα. Μῆπως βρέθηκε ἡ θεραπεία τῆς «νόσου» καὶ δὲν τὸ γνωρίζαμε; Διαβάζουμε ἀπὸ «παιδιατρικὴ» ἱστοσελίδα (www.paidiatros.com/asthenies/syxnes-arrosties/thalassaemia) τὰ ἐξῆς φοβερά:

«Ἡ μεσογειακὴ ἀναιμία... ἀποτελοῦσε ἓνα σημαντικό πρόβλημα, τόσο γιὰ τὴν Κύπρο, ὅσο καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Εὐτυχῶς, μὲ τὸ σχεδιασμὸ ἐιδικῶν προγραμμάτων στὶς δυὸ αὐτὲς χώρες, σταμάτησαν σχεδὸν οἱ γεννήσεις παιδιῶν μὲ Μεσογειακὴ ἀναιμία...»

Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐξέταση γιὰ τὴν μεσογειακὴ ἀναιμία πρὶν τὸ γάμο, ἔδωσε τὴν δυνατότητα στὸν κάθε ἓνα ἀπὸ ἐμᾶς νὰ ζήσει ἂν εἶναι φορέας ἢ ὄχι. Ἔτσι, ἂν σὲ ἓνα ζευγάρι εἶναι καὶ οἱ δυὸ φορεῖς, μποροῦν νὰ προχωρήσουν στὴν ἀπόκτηση παιδιῶν, κάνοντας ὁμως προγεννητικὸ ἔλεγχο. Μὲ τὸν ἔλεγχο αὐτό, γνωρίζουν τὴν κατάσταση τοῦ ἐμβρύου καὶ ἂν πάσχει ἀπὸ μεσογειακὴ ἀναιμία τοῦς δίνεται ἡ δυνατότητα νὰ διακόψουν τὴν κύηση. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ἔχει σχεδὸν ἐξαφανιστεῖ ἡ ἀρρώστια ἀπὸ τὶς καινούριες γεννήσεις...»!

• Ἰδού, λοιπόν, ἡ «θεραπεία» τοῦ «προβλήματος»..., ἡ ΕΚΤΡΩΣΗ τῶν ἀθῶων μορφῶν!

Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ «Παγκόσμιος Ὄργανισμὸς Ὑγείας» ἔχει καθιερώσει τὴν 8η Μαΐου, ὡς «Παγκόσμιος Ἡμέρα Θαλασσαιμίας (Μεσογειακῆς Ἀναιμίας)».

Τί ὑποκρισία Θεέ μου...!

τὸν πατέρα καὶ τοῦ ἔδωσαν καὶ μία ἀπόδειξη ἐξόδων γιὰ τὴν ταφή τοῦ ἐμβρύου, **ἀβάπτιστου καὶ ἀκήδευτου φυσικά!**

Ἡ ἐπιστήμη εἶχε «θριαμβεύσει»...!

* * *

Τὸ ζευγάρι αὐτὸ εἶχε μία τραγικὴ πορεία.

Μεταξύ τους δημιουργήθηκε ἀποξένωση. Ὁ ἄνδρας στράφηκε στὸ *ἀλκοόλ*, ὥσπου ἐξαρτήθηκε ὀλοκληρωτικὰ ἀπὸ αὐτό. **Καυγάδες** ξεσποῦσαν κάθε τόσο, πὺ τὸν ἔκαναν ὄλο καὶ πιὸ ἀπωθητικὸ στὴν σύζυγο.

Παράλληλα, μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀρρωστημένη ἀτμόσφαιρα, μεγάλωνε τὸ πανέμορφο κοριτσάκι τους, ὥσπου ἔφτασε στὴν ἐφηβεία. **Καὶ** μιὰ ἡμέρα, ὅταν ἡ σύζυγος ἔλειπε, μεθυσμένος ὁ σύζυγος καὶ μὴ ἔχοντας κανένα *φρένο* πιά στὸ θολωμένο του μυαλὸ καὶ στὴν γεμάτη τύψεις καρδιά του κακοποίησε *σεξουαλικὰ* τὴν κόρη του. **Ἀκολούθησαν** δικαστήρια, πόνος πολὺς, μιὰ τραγωδία.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἀποτελεῖ μιὰ ἀκόμη ἐπιβεβαίωση τῶν ὅσων ἀναφέρει ὁ Γέρων Παῖσιος γιὰ τὶς ἐπιπτώσεις τῶν ἐκτρώσεων στοὺς ἴδιους τοὺς γονεῖς καὶ στὰ ἄλλα παιδιά.

* * *

Ἡ Μεσογειακὴ Ἀναιμία εἶναι μιὰ διαδεδομένη νόσος σὲ μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ...

Σήμερα ἰατρικὲς μελέτες ἔχουν δείξει, ὅτι οἱ φορεῖς τοῦ στίγματος τῆς «Μεσογειακῆς Ἀναιμίας» (ἀλλιῶς «θαλασσαιμία») ἔχουν αὐξημένη προστασία ἀπὸ τὴν ἐλονοσία. **Μήπως** πίσω ἀπὸ τὴν «ἀσθένεια» αὐτὴ κρύβεται μιὰ μεγάλη εὐκαιρία;

Ἐξάλλου, **σήμερα βρισκόμαστε πολὺ κοντὰ** στὴν ὀλοκληρωτικὴ θεραπεία αὐτῆς τῆς «νόσου» καὶ ἡ διάρκεια ζωῆς τῶν ἀτόμων πὺ **πάσχουν ἀπὸ «θαλασσαιμία»** ἔχει ἐπεκταθεῖ ριζικὰ...

Ἡ «λύση» τῆς ἄμβλωσης ἀνῆκει στὸν **χώρο τῆς ἐπιστημονικοφανοῦς «εὐγονικῆς»³**, πὺ δὲν εἶναι **παρὰ ἓνας σύγχρονος Καιάδας.**

3. «... Ἐφόσον ἡ γενετικὴ ἐπιστήμη δὲν ἔχει προσφέρει κάποιες ἀξιοσημείωτες θεραπείες γιὰ τὶς γενετικὲς ἀσθένειες τῶν ἐμβρύων, ἡ κοινωνικὴ πίεση γιὰ τὴν ἄμβλωση ἐνὸς γενετικὰ ἀσθενοῦς ἐμβρύου θὰ εἶναι πολὺ ἔντονη καὶ ἀρκετὰ συχνὴ (Hubbard and Wald 1999). **Τὸ** γεγονός αὐτὸ ὁμως καλύπτει τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἀντιμετωπίζει. **Ὁ** **τερματισμὸς τῆς ζωῆς ἐνὸς ἐμβρύου μὲ γενετικὴ ἀσθένεια προσβάλλει τοὺς ἀνθρώπους πὺ ἤδη πάσχουν ἀπὸ τὴν ἴδια ἢ ἄλλη γενετικὴ νόσο.** **Ἐ**ντοπίζοντας ὁμως τὸ “πρόβλημα” στὸ ἐμβρυο, ἡ κοινωνικὴ διάσταση τῆς εὐγονικῆς συγκαλύπτεται ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη (Turnbull 2000).

Ἡ εὐγονικὴ ἀπειλή, ἀπὸ φαντασίωση, ἀργά, ἀλλὰ σταθερά, γίνεται **ἐπιστημο-**

Σύμφωνα με τὸν ἐμπνευστὴ τῆς «εὐγονικῆς», Φράνσις Γκάλτον (Francis Galton, πρώτου ἐξαδέλφου τοῦ Κάρολου Δαρβίνου):

«Μποροῦμε νὰ ἐμποδίσουμε τὴν ἀναπαραγωγὴ ἀτόμων μὲ φυσικὲς ἢ πνευματικὲς ἀσθένειες, ὥστε νὰ ἀποτρέψουμε τὴν διαιώνιση τῶν ἀσθενειῶν ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τους».

Οἱ ἀπάνθρωπες ιδέες αὐτὲς βρῆκαν ὑποστηρικτὲς στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνα στὴν Ἀμερικὴ, ἐφαρμόστηκαν κατὰ κόρον ἀπὸ τοὺς Ναζὶ καὶ σήμερα συνεχίζουσι νὰ ἐφαρμόζονται σὲ ὅλο τὸν «πολιτισμένο» κόσμον μας.

Ὅσα ζευγάρια ἔχουσι τὸ στίγμα προτρέπονται νὰ ἐφαρμόσουσι τὴν *ἐξωσωματικὴ γονιμοποίηση* (ὅπου πραγματοποιοῦνται ἄλλα σκοτεινὰ «ἐπιτεύγματα» τῆς σύγχρονης «εὐγονικῆς»...) ἢ, στὴν περίπτωσιν ποὺ ἤδη κυοφορεῖται ἔμβρυον, προτρέπονται ἐπιστημονικοφανῶς στὴν ἀμβλωση...

νικὴ ἀπειλή. **Ἡ** πιθανότητα ὀλίσθησιν σὲ μίαν *εὐγονικὴ πολιτικὴν* καὶ σὲ πρακτικὰς ποὺ ὀδηγοῦν σὲ διαχωρισμοὺς μεταξὺ “ἄξιας καὶ ἀνάξιας ζωῆς” τίθεται καὶ μὲ τὴν γενίκευσιν τοῦ *προγεννητικοῦ ἐλέγχου*...

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διδασκαλία, σεβόμενη τὴν φυσικὴν ποικιλομορφίαν, τὶς ἀτέλειαι, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀναπηρίας, πρεσβεύει ὅτι ἡ *ἀξία τοῦ κάθε ἀνθρώπινου προσώπου* κρύβεται ὄχι στὸ “εἶναι”, ἀλλὰ στὸ “γίγνεσθαι”, *στὴν πορείαν πρὸς τὸ καθ’ ὁμοίωσιν μὲ τὸ Θεόν.* Θεωρεῖ ἐπίσης ὡς προσήκοντα στόχον τοῦ κάθε ἀνθρώπου τὴν καθολικὴν ὀλοκλήρωσιν καὶ τελείωσιν του. **Μ** αὐτὸν τὸν τρόπον *ἀποφεύγεται κάθε ρατσιστικὴ διάκρισιν εὐγονικοῦ χαρακτῆρα, ἐνῶ παράλληλα παρέχεται προτεραιότητα στὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον.* (Γεωργίου Κατσιμίγκα, Νοσηλευτοῦ ΠΕ & ΤΕ, Θεολόγου, Ὑποψήφιου Διδάκτορος Ἰατρικῆς, «*Ἡ εὐγονικὴ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς Ὁρθόδοξης διδασκαλίας*», www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/pastoral/katsimigas_evgoniki.html).